

je odpovědna za své činy, což na poli práva majetkového znamená, že za splnění závazků ručí celé její jmění. Kde jednající není odpověden za své jednání, nýbrž toto se přičítá jiné osobě, mluvíme o posunuté odpovědnosti čili o zastoupení. Opírá-li se zastoupení o normu, jejíž personifikací je sama právnická osoba, mluvíme o orgánu.

Další důležitou právní skutečností je v ě c. Tato, podobně jako osoba, je dána jen s hlediska normy, která na ni váže určité právní následky. Je to majetková hodnota (pojem teleologický), jak ji zákon definuje v § 285 obč. zák. Sedláček rozebírá filosofický vývoj pojmu věc, její podstatu, rozdělení věcí, jejich náležitosti, pojem příslušenství, hromadné věci, hodnoty a ceny věci.

Kapitola o ě a s e obsahuje zejména vyčerpávající výklad pozitivních předpisů o promlčení a preklusi. Doc. Dr. A. Procházka.

(Dokončení.)

**H o b z a, Dokumenty ke studiu mezinárodního práva, Praha, 1931.** — Prof. Hobza vydal právě sbírku pramenů mezinárodního práva. Obsahuje nejdůležitější smlouvy právotvorné a akty mezinárodní. Sbíрка rozdělena v část práva mírového a část práva válečného. Část první vzhledem k důležitosti práva mírového pochopitelně rozměrem značně přesahuje část druhou. V hlavě o organizaci mezinárodního společenství otiskuje se 14 bodů pres. Wilsona, ustanovení o Společnosti národů, o Mezinárodní organizaci práce, o Stálém dvoru mezinárodní spravedlnosti, v hlavě o pokojném řešení mezinárodních sporů zejména ustanovení kongresu pařížského, II. mírové konference haagské, Ženevského protokolu, locarnských úmluv, Kelloggova paktu a j. Mimo to obsaženy jsou zde akty a smlouvy, týkající se komunikace, ochrany menšin, jakož i naší republiky. Taktéž část práva válečného obsahuje hojnost materiálu. Všechny větší státy mají obdobné sbírky mezinárodních smluv, leč tato se od většiny jich příznivě liší tím, že nespokojuje se pouhým otiskováním smluv, nýbrž je v hlavní části i komentuje a mimo to všude opatřuje údajem o ratifikaci a nabytí právní působnosti. Zvláštní cenu zajisté dokumentům dodává oddíl, věnovaný Českoslov. republice. Dávno pocíťovaný nedostatek takovéto sbírky pramenů mezinárodního práva se tím odstraňuje. Hynie.

**Zápisy o poradách vědeckých odborů třetího sjezdu právníků československých v Bratislavě 1930.** Zápisy o jednání vědeckých odborů třetího sjezdu československých právníků byly rozeslány účastníkům koncem roku 1931, tedy o něco více než za rok po sjezdu. Srovnáme-li s jinými sjezdy, musíme uznati, že sjezdové protokoly byly vydány poměrně brzy. Způsob redakce protokolů není zcela jednotný. Kdežto některé sekce uvádějí v plném znění jen projevy zpravodajů i hlavních řečníků a ostatní účastníky debaty pouze jmenují, pokoušejí se jiné sekce o zevrubné zachycení průběhu jednání. Nedostatek stenografa vedl v odboru druhém dokonce k tomu, že o otázce ochrany autora v oboru radiodiffuse

bylo možno podati jen návrh resoluce. Pisatel účastnil se jednání IV. odboru pro právo trestní jako zpravodaj o první otázce, což jej opravňuje k několika poznámkám o redakci zápisu o jednání tohoto odboru. Třeba uznati, že zápis právě této sekce byl pracován se zjevnou snahou zachytiti průběh jednání co nejúplněji. Plný úspěch nebyl arci možný, poněvadž pokud jsem mohl postřehnouti, nebyl ani tomuto odboru přidělen stenograf. Protokoly nesou zjevné stopy toho, že vznikly z kusých poznámek, na jejichž základě byly pak projevy účastníků teprve rekonstruovány. To vedlo k tomu, že četné projevy trpí nejasností a mnohdy nemají žádného rozumného smyslu. Tomu bylo možno se velmi snadno vyhnouti tím, kdyby zápisy byly aspoň v kartáčovém otisku zaslány hlavním řečníkům, především arci předsedovi a zpravodajům. Tento postup se dnes zachovává všeobecně při mezinárodních sjezdech. Pak bylo by také možno vymýtiti četné tiskové chyby vyskytující se i v těch projevech, které byly čteny a odevzdány písemně.

Solnař.

**Sign. S novinářské knihovny Arne Laurina.** Tiskové právo, svoboda tisku a censura. Zákonodárství o tisku. Praha 1931. Soukromý tisk s úvodem O. Buttera. Str. 79.

Publikace obsahuje katalog literatury věnované tiskovému právu, pokud je zastoupena v bohaté odborné knihovně šéfredaktora »Prager Presse« A. Laurina. Jest určena odborníkům, jimž jest tato knihovna přístupna a má býti podnětem k vydání katalogu celé knihovny. Katalog byl vypracován Dr. V. Balthasarem a J. G. Gurianem a vydán v dokonalé úpravě tiskárny Orbis. Titulní listy vzácných tisků jsou v něm reprodukovány. Bude jistě velmi cennou pomůckou při studiu tiskového práva. Solnař.

**Istituto di studi legislativi. — Studi di diritto penale comparato. — I. Il progetto Rocco nel pensiero giuridico contemporaneo. — II. Il codice Rocco e le recenti codificazioni penali. — Roma 1930, 1931. Str. 402 a 214.**

V publikacích Ústavu pro zákonodárná badání, o jehož plodné činnosti bylo zde již opětovně referováno, vychází jako zvláštní svazek sbírka studií kriminalistů italských i cizích k italské osnově trestního zákona, která se stala zatím platným právem, i k jiným novodobým kodifikacím tohoto právního odvětví. Tyto studie byly z největší části uveřejněny též v ročence Ústavu, ročník 1930. V prvním svazku přispěli právníci různých národností (Carnevale, Smith, Stallybrass, Bise, Collin, von Overbeck, Battaglini, Donnedieu de Vabres, Koehler, Heller, Roux, Paoli, Marciano, Burrows, Kováts, Garraud, Cuello Calón) zpracováním nejrůznějších otázek nového italského trestního práva, a to buď dogmatickým rozбором nebo kriminálně politickou kritikou jeho předpisů či konečně konfrontací s cizími trestními zákoníky a osnovami. Druhý svazek naproto tomu je jen z menší části (příspěvky Pompeho, Irka a Živa-